

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 94

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 6 februarie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.	— Lege pentru ratificarea Acordului de parteneriat economic dintre statele CARIFORUM, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Bridgetown la 15 octombrie 2008	1.772/2018.	— Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 6 unități administrativ-teritoriale din județul Vrancea....
	2		8–14
1.	— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului de parteneriat economic dintre statele CARIFORUM, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Bridgetown la 15 octombrie 2008....		
	2	ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		6.	— Ordin privind modificarea Regulamentului pentru atestarea verficatorilor de proiecte și a experților tehnici pentru obiectivele/sistemele din sectorul gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 22/2013 .....
Decizia nr. 859 din 18 decembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal și ale art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal	3–7		15
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		7.	— Ordin pentru modificarea Regulamentului privind racordarea la sistemul de distribuție a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 32/2017 ....
36.	— Hotărâre pentru modificarea art. 3 lit. ff) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor		15
	7	8.	— Ordin privind modificarea Regulamentului pentru autorizarea persoanelor fizice care desfășoară activități în sectorul gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 83/2014 .....
			16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru ratificarea Acordului de parteneriat economic dintre statele CARIFORUM, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Bridgetown la 15 octombrie 2008

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul de parteneriat economic dintre statele CARIFORUM, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Bridgetown la 15 octombrie 2008.*)

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ȘERBAN-CONSTANTIN VALECA

București, 4 ianuarie 2019.
Nr. 1.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului de parteneriat economic dintre statele CARIFORUM, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Bridgetown la 15 octombrie 2008

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului de parteneriat economic dintre statele CARIFORUM, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Bridgetown la 15 octombrie 2008, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 3 ianuarie 2019.
Nr. 1.

*) Acordul se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 94 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 859

din 18 decembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal și ale art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Răzvan Horațiu Radu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal și ale art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, excepție ridicată de Nicolae Hrițuc în Dosarul nr. 2.308/307/2016 al Judecătoriei Gherla și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 66D/2017.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 811D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, excepție ridicată de Alexandru Nicolae Ghiban în Dosarul nr. 16.516/299/2016 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

4. La apelul nominal răspunde personal autorul excepției. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 66D/2017 și nr. 811D/2017, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Autorul excepției Alexandru Nicolae Ghiban arată că este de acord cu conexarea dosarelor. De asemenea, reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile pentru conexarea cauzelor. Astfel, Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 811D/2017 la Dosarul nr. 66D/2017, care este primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia. În acest sens, susține că dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012 încalcă prevederile constituționale privind separația și echilibrul puterilor, aplicarea legii penale mai favorabile și egalitatea în drepturi, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 265 din 6 mai 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Codul penal. Consideră că dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012 creează discriminare între inculpații judecați pentru săvârșirea de infracțiuni concurente, după cum acestea au fost săvârșite

integral sub imperiul Codului penal din 1969, respectiv o parte dintre infracțiuni au fost comise ulterior intrării în vigoare a noului Cod penal, având în vedere tratamentul sancționator diferit al concursului de infracțiuni sub cele două legi penale succesive. Astfel, arată că, în temeiul Codului penal actual, pedeapsa rezultantă — aplicată în cazul concursului de infracțiuni — poate tinde cu ușurință spre maximul general al pedepsei închisorii, de 30 de ani, ceea ce reprezintă o tortură psihică atât pentru persoana condamnată, cât și pentru membrii familiei acesteia.

7. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 711 din 27 octombrie 2015, nr. 822 din 3 decembrie 2015, nr. 210 din 12 aprilie 2016, nr. 256 din 5 mai 2016 și nr. 740 din 23 noiembrie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

8. Prin Încheierea din 20 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.308/307/2016, **Judecătoria Gherla a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal și ale art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.** Excepția a fost ridicată de Nicolae Hrițuc cu ocazia soluționării unei cereri privind contopirea unor pedepse pronunțate prin hotărâri definitive pentru săvârșirea mai multor infracțiuni aflate în concurs, dintre care unele au fost comise anterior intrării în vigoare a noului Cod penal, iar altele ulterior acestei date.

9. Prin Încheierea din 1 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 16.516/299/2016, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.** Excepția a fost ridicată de Alexandru Nicolae Ghiban cu ocazia soluționării unei cauze penale privind săvârșirea mai multor infracțiuni aflate în concurs, dintre care unele au fost comise anterior intrării în vigoare a noului Cod penal, iar altele ulterior acestei date.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia Nicolae Hrițuc susține, în esență, că dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale, ale art. 15 alin. (2) referitor la aplicarea legii penale mai favorabile, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (12) referitor la legalitatea pedepsei și ale art. 53 alin. (2) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Astfel, arată că principiul individualizării sancțiunilor de drept penal, recunoscut de către toate legislațiile statelor de drept, consacră regula că orice sancțiune, pentru a-și atinge scopul preventiv-educativ, trebuie să fie strict individualizată, ceea ce înseamnă

adaptarea ei cantitativă și calitativă în raport cu natura și gradul de pericol social al faptei și de persoana făptuitorului. Pentru a se putea aplica acest principiu, sancțiunile de drept penal trebuie să fie adaptabile, atât din punctul de vedere al cuantumului, cât și al calității, adică să poată fi proporționalizate în raport cu fapta și cu persoana făptuitorului. Legiuitorul nu trebuie să îi ia judecătorului dreptul de a proceda la individualizarea judiciară prin stabilirea unor pedepse absolut determinate sau prin prevederea unor pedepse care, datorită aplicării lor automate, scapă oricărui control judiciar. Prin individualizarea legală, legiuitorul oferă judecătorului puterea de stabilire a pedepsei în cadrul anumitor limite predeterminate, minimul și maximum special al pedepsei, dar, totodată, îi oferă aceluiași judecător instrumentele care îi permit alegerea și determinarea unei sancțiuni concrete, în raport cu particularitățile faptei și cu persoana infractorului. În raport cu aceste cerințe ale individualizării legale, dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal, care prevăd aplicarea obligatorie de către judecător a sporului de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite în cazul concursului de infracțiuni, sunt contrare prevederilor art. 53 alin. (2) din Constituție, întrucât judecătorul este lipsit de dreptul și obligația sa de a proceda la proporționalizarea judiciară a pedepsei rezultante, ceea ce încalcă principiul constituțional al individualizării sancțiunilor de drept penal. Practic, în cazul concursului de infracțiuni, după prima etapă, în care judecătorul individualizează pedeapsa pentru fiecare infracțiune concurentă, în cea de-a doua etapă, în care trebuie să se proporționalizeze pedeapsa rezultantă, judecătorul devine un simplu instrument, un executant automat al aplicării unui spor prestabilit, obligatoriu, egal cu o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite în prima etapă, ceea ce contravine principiului general al separației puterilor în stat, prin aceea că dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal, instituite de legiuitor, reprezintă o imixtiune a puterii legislative în domeniul puterii judecătorești.

11. Referitor la dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012, autorii excepției consideră că acestea încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației și echilibrului puterilor, ale art. 15 alin. (2) privind aplicarea legii penale mai favorabile, ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi și ale art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, precum și prevederile art. 14 referitor la interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Consideră că dispozițiile de lege criticate creează discriminare între inculpații judecați pentru săvârșirea de infracțiuni concurente, după cum acestea au fost săvârșite integral sub imperiul Codului penal din 1969, respectiv o parte dintre infracțiuni au fost comise ulterior intrării în vigoare a noului Cod penal.

12. **Judecătoria Gherla** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, arată că dispozițiile de lege criticate nu încalcă prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât două din cele trei fapte comise de autorul excepției au fost săvârșite sub imperiul legii penale noi, astfel că normele criticate erau în vigoare, fiind prezumate în mod absolut că erau cunoscute. Dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal și ale art. 10 din Legea nr. 187/2012 nu contravin nici prevederilor art. 21 alin. (3) și nici celor ale art. 23 alin. (12) din Constituție, deoarece autorul excepției a beneficiat de toate garanțiile dreptului la un proces echitabil și nu i-a fost aplicată o pedeapsă în alte limite decât cele stabilite de o lege previzibilă și accesibilă. De asemenea, textele de lege care fac obiectul excepției de neconstituționalitate nu încalcă nici prevederile art. 53 alin. (2) din Constituție, întrucât agravarea obligatorie a răspunderii penale în caz de concurs de infracțiuni

urmărește un scop legitim, acela de a asigura respectarea ordinii publice, pusă în pericol de o practică judiciară mult prea îngăduitoare în materie, care, de cele mai multe ori, lăsa nesancționate o multitudine de fapte penale din cadrul unui concurs de infracțiuni, prin neaplicarea unui spor de pedeapsă. Măsura este, așadar, necesară într-o societate democratică și proporțională cu situația care a generat-o.

13. **Judecătoria Sectorului 1 București** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că dispozițiile de lege criticate nu aduc atingere principiului egalității în drepturi, întrucât autorul excepției se referă la persoane aflate într-o situație diferită, și anume la cele care au săvârșit infracțiuni concurente înainte de intrarea în vigoare a noului Cod penal. De asemenea, consideră că modul în care legiuitorul a ales să sancționeze pluralitatea de infracțiuni constituie un element de politică penală. În acest sens, în expunerea de motive a noului Cod penal, se menționează că sancționarea mai drastică a concursului de infracțiuni este necesară în condițiile în care limitele maxime ale pedepselor au fost mult diminuate.

14. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, arată că, potrivit prevederilor art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, prin lege organică se reglementează „infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora”, revenind legiuitorului rolul de a stabili conținutul concursului de infracțiuni și tratamentul sancționator aplicabil acestuia. În ceea ce privește critica referitoare la privarea judecătorului de rolul său constituțional de a interpreta și aplica legea, consideră că alegerea uneia sau alteia dintre soluțiile consacrate în diversele sisteme de drept — cumulus aritmetic, cumulus juridic, absorbția, sporul obligatoriu, sporul facultativ etc. — reprezintă o opțiune de politică legislativă, ce constituie atributul exclusiv al legiuitorului. În acest cadru, instanța dispune de marja de apreciere necesară și de posibilitatea de individualizare a pedepselor pentru fiecare caz cu ocazia stabilirii pedepsei pentru fiecare infracțiune concurentă. Referitor la dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012, arată că acestea stabilesc tratamentul sancționator al concursului de infracțiuni în cazul succesiunii de legi penale în timp. Atunci când cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă, modalitatea de calculare a pedepsei finale este cea prevăzută de legea nouă, deoarece sub imperiul acesteia s-a desăvârșit configurația concursului de infracțiuni. Totodată, infractorul, săvârșind o infracțiune și sub imperiul legii noi, a înțeles să o încalce și pe aceasta, urmând să suporte consecințele care decurg din acest fapt.

16. **Avocatul Poporului** arată că își menține punctul de vedere reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 337 din 24 mai 2016, nr. 545 din 12 iulie 2016 și nr. 775 din 15 decembrie 2016, în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției prezent, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate

la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal și ale art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal: „În caz de concurs de infracțiuni, se stabilește pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte și se aplică pedeapsa, după cum urmează: [...] b) când s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite;”

— Art. 10 din Legea nr. 187/2012: „Tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni se aplică potrivit legii noi atunci când cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă, chiar dacă pentru celelalte infracțiuni pedeapsa a fost stabilită potrivit legii vechi, mai favorabilă.”

20. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale, ale art. 15 alin. (2) referitor la aplicarea legii penale mai favorabile, ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (12) referitor la legalitatea pedepsei, ale art. 53 alin. (2) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, precum și prevederile art. 14 referitor la interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal și ale art. 10 din Legea nr. 187/2012 au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale — invocate și în prezenta cauză — și față de critici similare.

22. Astfel, prin Decizia nr. 740 din 23 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 249 din 21 martie 2018, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, reținând că dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal reglementează în materia sancționării concursului de infracțiuni săvârșite de persoana fizică, infractor major, pentru ipoteza în care s-au stabilit numai pedepse cu închisoarea, stabilind tratamentul penal al concursului de infracțiuni prin aplicarea sistemului cumulului juridic cu spor obligatoriu și fix. Așadar, potrivit prevederilor precitate, dacă pentru infracțiunile concurente s-au stabilit numai pedepse cu închisoarea, se va aplica pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite. Legiuitorul a urmărit ca noul Cod penal să ofere instrumente mult mai eficiente pentru individualizarea și sancționarea pluralității de infracțiuni, în condițiile în care, sub imperiul fostei reglementări, pluralitatea de infracțiuni, deși un indiciu important privind pericolozitatea sporită a infractorului, rămânea practic nesancționată, cauza de agravare fiind, în foarte multe situații, ignorată de instanțe în stabilirea pedepsei rezultante, din cauza faptului că sporul de pedeapsă prevăzut de lege avea un caracter facultativ. Întrucât săvârșirea mai multor infracțiuni de

către aceeași persoană demonstrează o perseverență pe calea infrațională a acesteia, sunt necesare sisteme de sancționare adecvate pentru asigurarea constrângerii și reeducării. De asemenea, Curtea a reținut că, prin adoptarea noului regim juridic de sancționare a celor două forme de concurs de infracțiuni, real și formal — cât privește persoana fizică, infractor major —, reglementând mai sever tratamentul sancționator al celui care repetă comportamentul infrațional, Parlamentul s-a plasat în interiorul marjei sale de apreciere. Prin urmare, Curtea a constatat că dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal nu aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) cu privire la principiul separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale. Referitor la pretinsa încălcare de către dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal a cerințelor art. 53 alin. (2) din Legea fundamentală, aceasta nu poate fi reținută, întrucât prevederile constituționale invocate sunt aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, restrângere care nu s-a constatat (paragrafele 38 și 39).

23. De asemenea, prin Decizia nr. 447 din 28 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 928 din 2 noiembrie 2018, Curtea a constatat că dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal permit o individualizare judiciară a pedepsei principale (rezultante) în caz de concurs de infracțiuni „în condițiile și în temeiul legii”, potrivit prevederilor art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală, o garanție împotriva unei eventuale ingerințe arbitrare a judecătorului în ceea ce privește libertatea individuală reprezentând-o limita generală a pedepsei închisorii impusă de lege. Așadar, o limitare cu privire la cuantumul pedepsei rezultante ce urmează a fi executată se face prin dispozițiile art. 60 din Codul penal, aceasta neputând fi mai mare de 30 de ani de închisoare. Cu alte cuvinte, dacă sporul obligatoriu ar depăși limita generală a pedepsei închisorii impusă de lege, pedeapsa se reduce corespunzător (paragraful 17).

24. Referitor la dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012, prin Decizia nr. 740 din 23 noiembrie 2017, mai sus citată, Curtea a reținut că, în baza normei criticate, tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni se aplică potrivit legii noi atunci când cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă, chiar dacă pentru celelalte infracțiuni pedeapsa a fost stabilită potrivit legii vechi, mai favorabilă. Cu alte cuvinte, dacă cel puțin una dintre infracțiunile concurente a fost comisă după intrarea în vigoare a noului Cod penal, se va aplica legea penală mai favorabilă numai la individualizarea pedepsei pentru infracțiunile comise sub legea veche, iar tratamentul sancționator al concursului va fi, în mod obligatoriu, cel prevăzut de noul Cod penal, chiar dacă este mai sever, deoarece sub imperiul acestuia s-a desăvârșit configurația concursului. Prin reglementarea art. 10 din Legea nr. 187/2012, legiuitorul a urmărit să evite controversele doctrinare apărute în momentul intrării în vigoare a Codului penal din 1969, așa încât a consacrat explicit soluția majoritară conturată în practica acelei perioade, conform căreia tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni se aplică potrivit legii noi atunci când cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă, chiar dacă pentru celelalte infracțiuni pedeapsa a fost stabilită potrivit legii vechi, mai favorabilă. Din interpretarea *per a contrario* a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 187/2012 ar rezulta că tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni s-ar putea aplica potrivit Codului penal din 1969 sau noului Cod penal atunci când toate infracțiunile din structura pluralității au fost comise sub imperiul Codului penal din 1969. Cu alte cuvinte, s-ar putea susține că dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012 consacră, implicit, teza

aplicării legii penale mai favorabile în funcție de instituții autonome. În această ipoteză, jurisprudența apărută după intrarea în vigoare a noului Cod penal a fost majoritară în a considera concursul de infracțiuni ca fiind o instituție autonomă. Legea penală mai favorabilă se determină prin raportare la fiecare instituție care se aplică în mod autonom, astfel că, dacă încadrarea faptei s-a făcut după una dintre legi, care este mai favorabilă, aceasta nu exclude aplicarea dispozițiilor din cealaltă lege cu privire la recidivă sau la concursul de infracțiuni, dacă acestea sunt mai favorabile. S-a arătat că, de pildă, concursul de infracțiuni face parte dintre acele instituții juridico-penale (ca și prescripția, suspendarea executării pedepsei ș.a.) ale căror reguli se aplică, în cazul succesiunii de legi penale în timp, în mod autonom, independent de încadrarea juridică a faptelor după legea nouă sau după cea anterioară. Prin Decizia Curții Constituționale nr. 265 din 6 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014, s-a statuat însă că „dispozițiile art. 5 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile”, așa încât determinarea legii penale mai favorabile în cazul concursului de infracțiuni va depinde de încadrarea juridică dată infracțiunilor concurente (paragraful 40).

25. În continuare, prin Decizia nr. 740 din 23 noiembrie 2017, citată anterior, Curtea a reținut că, aparent, art. 10 din Legea nr. 187/2012 instituie, prin voința legiuitorului, o *lex tertia*, permițând, în privința tratamentului sancționator al pluralității de infracțiuni, aplicarea unei alte legi decât cele aplicate pentru majoritatea infracțiunilor componente ale pluralității. Curtea a constatat însă că art. 10 din Legea nr. 187/2012 reglementează tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni care și-a desăvârșit configurația prin comiterea ultimei infracțiuni sub legea nouă, așa încât pedeapsa rezultantă urmează să se aplice potrivit principiului „legii mai conforme cu interesele apărării sociale”, care este legea nouă. Stabilirea limitelor apărării sociale este atributul exclusiv al legiuitorului, conform politicii penale a statului, potrivit rolului său constituțional de unică autoritate legiuitoare a țării, prevăzut la art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală. De altfel, în aplicarea pedepsei rezultante, în ipoteza reglementată de art. 10 din Legea nr. 187/2012, nu se poate reține existența unei succesiuni de legi penale, momentul în raport cu care se apreciază aplicarea legii penale în timp fiind cel al realizării integrale, al definitivării concursului real de infracțiuni. În aceste condiții, este obligatorie aplicarea legii noi tratamentul sancționator al concursului de infracțiuni, așadar doar atunci când cel puțin una dintre infracțiunile concurente a fost săvârșită după intrarea în vigoare a noii legi, nefiind obligatorie aplicarea legii noi atunci când toate faptele sunt comise sub legea veche, dar judecarea lor are loc sub legea nouă, în această din urmă ipoteză urmând a se face aplicarea celor statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 265 din 6 mai 2014. Inculpatul, prin săvârșirea unei infracțiuni și sub imperiul legii noi, a înțeles să o încalce și pe aceasta, expunându-se consecințelor care derivă din acest fapt, așa încât aplicarea dispozițiilor legii noi în privința concursului, în ipoteza săvârșirii unei infracțiuni sub legea nouă, era previzibilă pentru inculpat. În aceste condiții, este pe deplin justificată opțiunea legiuitorului de a reglementa tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni în mod diferit, după cum toate infracțiunile din structura pluralității au fost comise sub imperiul Codului penal din 1969, judecarea lor având loc sub legea nouă, situație tranzitorie în care aplicarea legii penale mai favorabile se va face potrivit Deciziei Curții nr. 265 din 6 mai 2014, ori cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă, în această din urmă ipoteză urmând a se aplica

pedeapsa rezultantă potrivit legii noi — ce reflectă interesele apărării sociale la acel moment — sub incidența căreia s-a definitivat concursul de infracțiuni. Pentru motivele mai sus arătate, Curtea a constatat că dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012 nu aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la aplicarea legii penale mai favorabile (paragraful 41).

26. În același sens sunt și deciziile Curții Constituționale: nr. 711 din 27 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 913 din 9 decembrie 2015; nr. 782 din 17 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 22 ianuarie 2016; nr. 822 din 3 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 127 din 18 februarie 2016; nr. 210 din 12 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 13 iunie 2016; nr. 256 din 5 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 22 iulie 2016; nr. 329 din 24 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 21 iulie 2016; nr. 337 din 24 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 23 august 2016; nr. 497 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 20 octombrie 2016; nr. 545 din 12 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 21 octombrie 2016; nr. 775 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 14 aprilie 2017; nr. 368 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 17 iulie 2017.

27. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

28. Cu privire la pretinsa încălcare — prin dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal — a dreptului la un proces echitabil, Curtea reține că prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție nu sunt aplicabile în prezenta cauză, întrucât dispozițiile de lege criticate reprezintă norme de drept penal substanțial, iar garanțiile dreptului la un proces echitabil se asigură prin mijloace juridice specifice dreptului procesual penal.

29. De asemenea, Curtea constată că dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012 nu aduc atingere principiului egalității în drepturi. Așa cum a statuat Curtea în jurisprudența sa, prevederile art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002, Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012, Decizia nr. 323 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 29 iunie 2015, și Decizia nr. 717 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 216 din 23 martie 2016).

30. În ceea ce privește presupusa încălcare a prevederilor art. 14 referitor la interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa că prevederile convenționale menționate pot fi invocate doar prin raportare la alte drepturi și libertăți fundamentale consacrate de Convenție.

31. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nicolae Hrițuc în Dosarul nr. 2.308/307/2016 al Judecătorei Gherla și de Alexandru Nicolae Ghiban în Dosarul nr. 16.516/299/2016 al Judecătorei Sectorului 1 București și constată că dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal și ale art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Gherla și Judecătorei Sectorului 1 București și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 decembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea art. 3 lit. ff) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La articolul 3 din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din

19 ianuarie 2017, cu modificările și completările ulterioare, litera ff) se modifică și va avea următorul cuprins:

„ff) stabilește dimensionarea tipurilor de exploatații de animale din România prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale și asigură finanțarea activităților desfășurate de personalul ministerului și al structurilor subordonate în sprijinul autorităților și instituțiilor publice care au ca atribuții monitorizarea și combaterea epizootiilor;”.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:
p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Dumitru Daniel Botănoiu,
secretar de stat

București, 30 ianuarie 2019.
Nr. 36.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 6 unități administrativ-teritoriale din județul Vrancea

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate pe teritoriul a 6 unități administrativ-teritoriale din județul Vrancea, după cum urmează:

a) unitatea administrativ-teritorială Movilița — sectoarele cadastrale nr. 9, 19, 22, 24, 25 și 67;

b) unitatea administrativ-teritorială Nistorești — sectoarele cadastrale nr. 24, 25, 26, 28 și 34;

c) unitatea administrativ-teritorială Obrejița — sectoarele cadastrale nr. 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 și 21;

d) unitatea administrativ-teritorială Panciu — sectoarele cadastrale nr. 33, 35, 36, 74, 75, 76 și 77;

e) unitatea administrativ-teritorială Țifești — sectoarele cadastrale nr. 25, 29, 30, 31, 32, 35, 36, 52, 62 și 64;

f) unitatea administrativ-teritorială Vidra — sectoarele cadastrale nr. 14, 20, 81, 83 și 86.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexele nr. 1—6 la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—6*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale
de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu-Codruț Ștefănescu

București, 27 decembrie 2018.
Nr. 1.772.

*) Anexele nr. 1—6 sunt reproduse în facsimil.

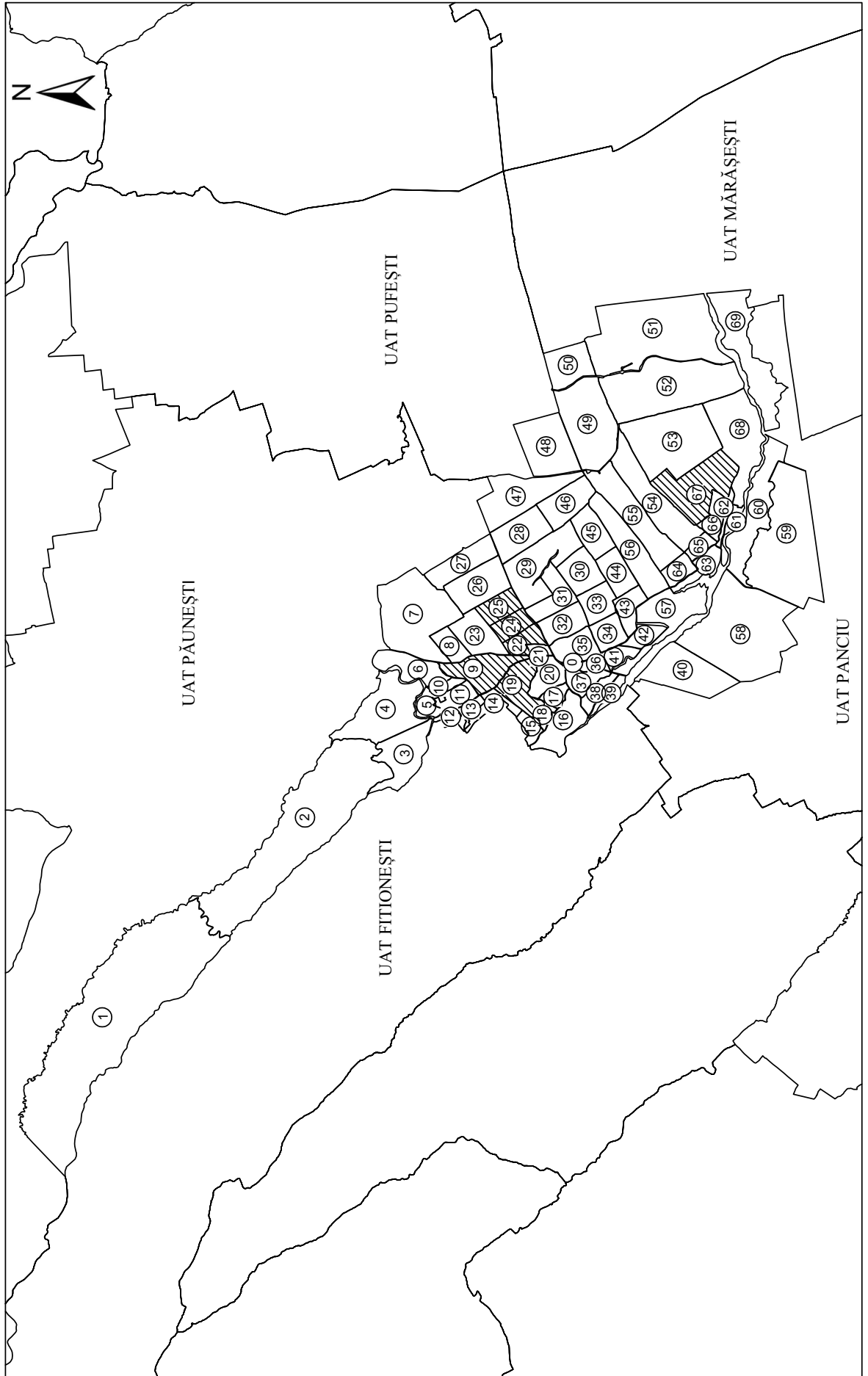

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: VRANCEA

UAT: MOVILIȚA

Sectoare: 9, 19, 22, 24, 25, 67

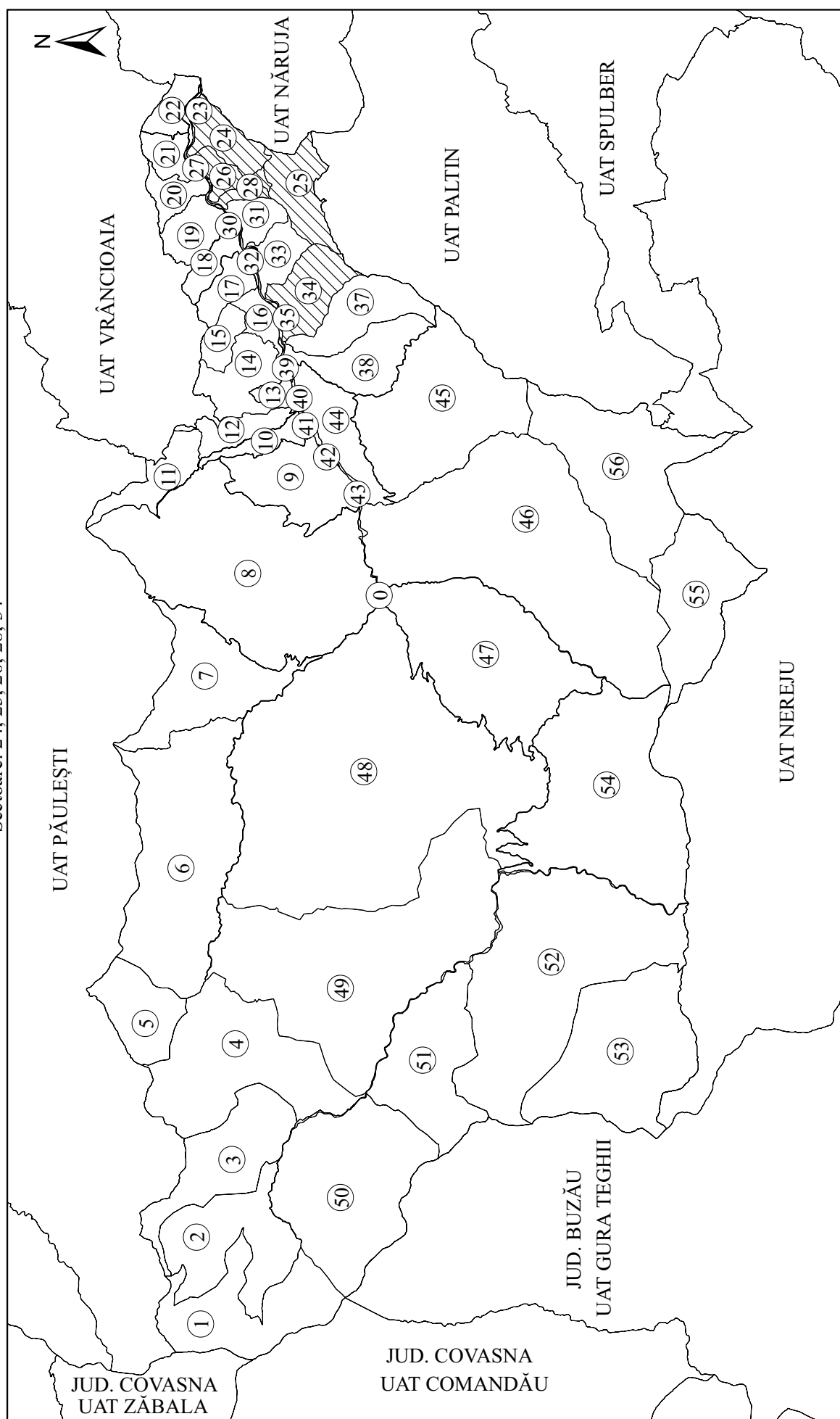

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

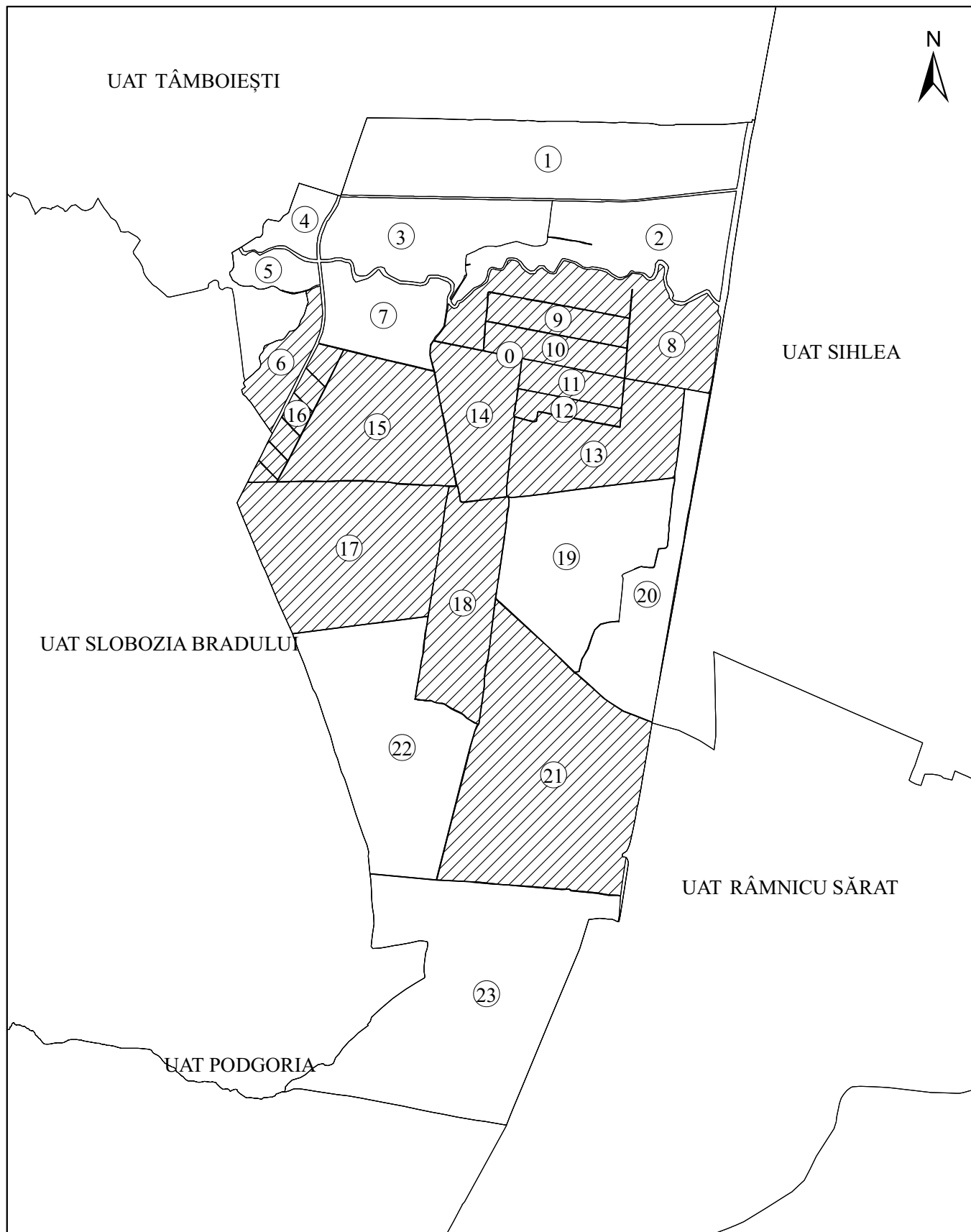
Județ: VRANCEA

UAT: NISTOREȘTI

Sectoare: 24, 25, 26, 28, 34

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: VRANCEA
 UAT: OBREJIȚA
 Sectoare: 6,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17,18,21

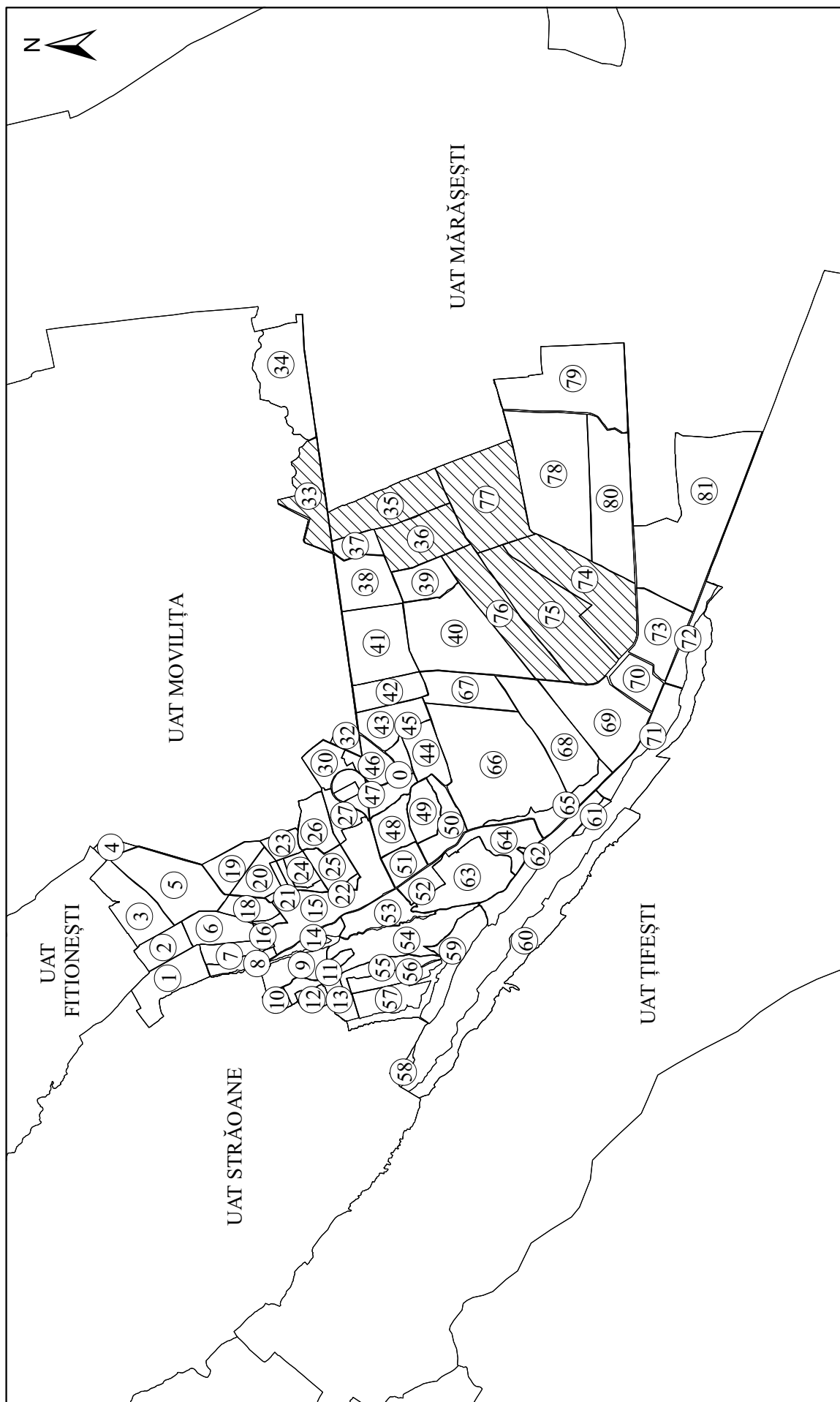

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: VRANCEA

UAT: PÂNCIU

Sectoare: 33, 35, 36, 74, 75, 76, 77

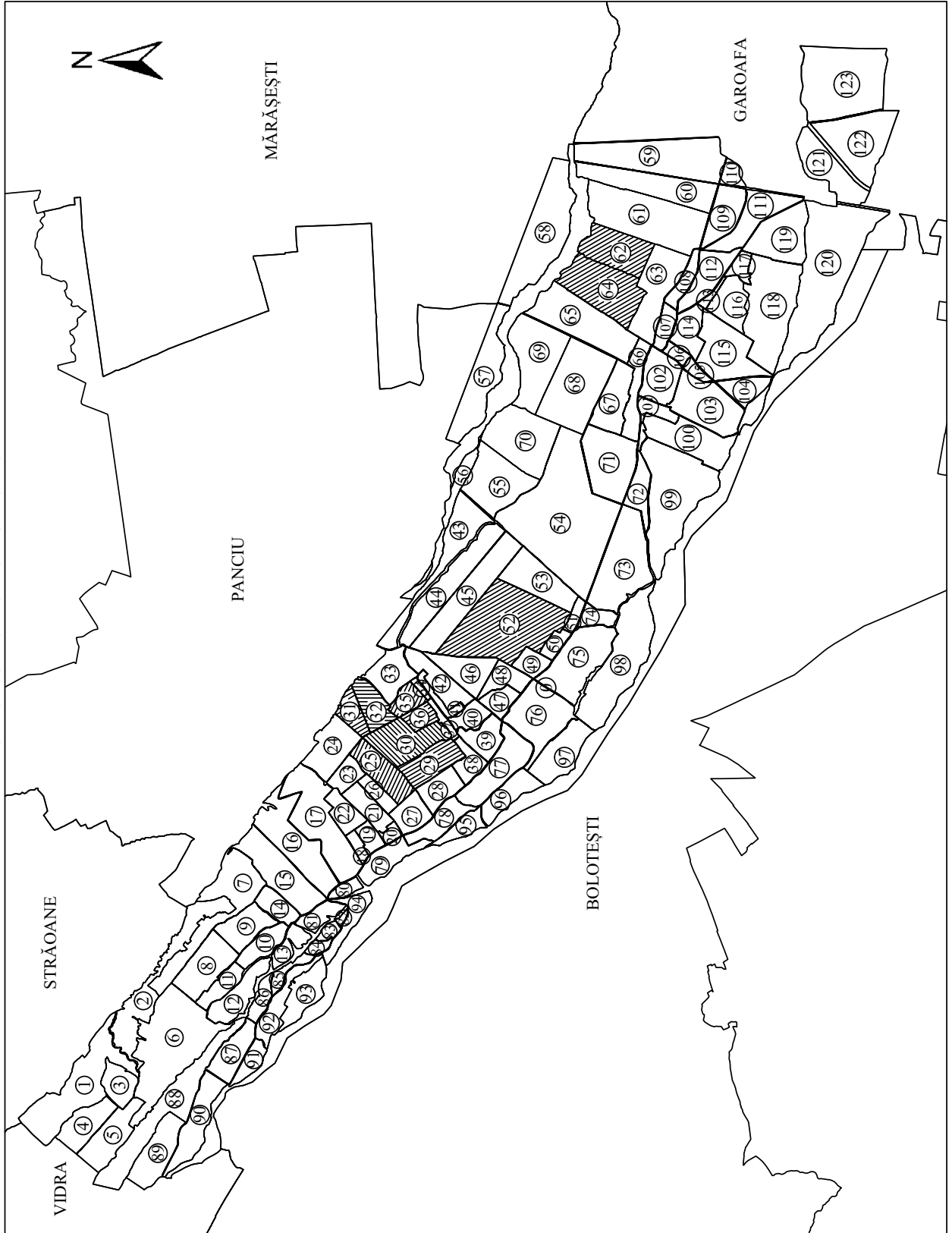

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: VRANCEA

UAT: ȚIFESTI

Sectoare: 25, 29, 30, 31, 32, 35, 36, 52, 62, 64

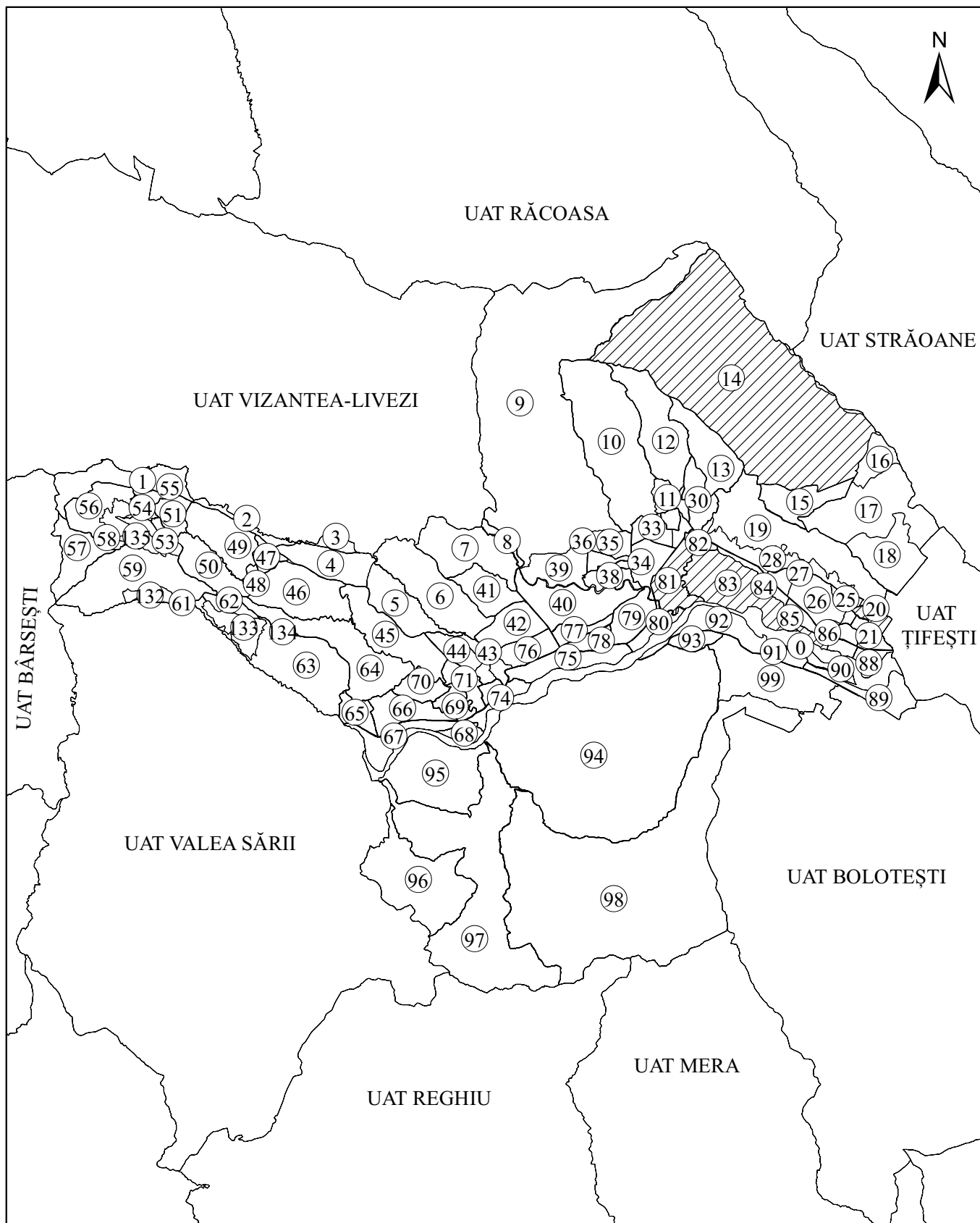

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: VRANCEA

UAT: VIDRA

Sectoare: 14, 20, 81, 83, 86

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind modificarea Regulamentului pentru atestarea verficatorilor de proiecte și a experților tehnici pentru obiectivele/sistemele din sectorul gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 22/2013

Având în vedere prevederile art. 161 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, și

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (1) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. I. — Regulamentul pentru atestarea verficatorilor de proiecte și a experților tehnici pentru obiectivele/sistemele din sectorul gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 22/2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 23 aprilie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 5 alineatul (2), litera h) se abrogă.**
2. **La articolul 16, litera d) se abrogă.**
3. **La articolul 24 alineatul (3), litera e) se abrogă.**

4. Articolul 26 se abrogă.

Art. II. — Persoanele fizice care doresc să desfășoare activități de verificare tehnică și de expertiză tehnică, precum și operatorii economici autorizați/licențiați să desfășoare activități în sectorul gazelor naturale vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări respectarea acestora.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

București, 30 ianuarie 2019.
Nr. 6.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru modificarea Regulamentului privind racordarea la sistemul de distribuție a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 32/2017

Având în vedere prevederile art. 138 alin. (1) lit. d¹) și ale art. 148 alin. (1) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. c) și art. 10 alin. (1) lit. j) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. I. — Regulamentul privind racordarea la sistemul de distribuție a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 32/2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 344 din 10 mai 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La articolul 40, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Proiectarea și execuția racordului și/sau a SRM/SR/SM/PRM/PR/PM, prevăzut/prevăzute în acordul de acces menționat la alin. (1), se realizează în conformitate cu prevederile prezentului regulament, cu acordul operatorului/operatorilor economic/economici autorizat/autorizați ANRE cu

care OSD a încheiat contractul/contractele de proiectare și/sau execuție a racordului și/sau a SRM/SR/SM/PRM/PR/PM; pentru situația în care, până la intrarea în vigoare a prevederilor prezentului regulament, contractul de racordare a fost încheiat, tariful de racordare rămâne cel stabilit prin acest contract.”

Art. II. — Operatorii de distribuție a gazelor naturale, operatorii economici autorizați și verficatorii de proiecte atestați de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări respectarea acestora.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

București, 30 ianuarie 2019.
Nr. 7.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN**privind modificarea Regulamentului pentru autorizarea persoanelor fizice care desfășoară activități în sectorul gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 83/2014**

Având în vedere prevederile art. 119 și ale art. 121 alin. (3) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, și

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (1) lit. e) și f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. I. — Regulamentul pentru autorizarea persoanelor fizice care desfășoară activități în sectorul gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 83/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 692 din 22 septembrie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 8 alineatul (1), litera f) se abrogă.**

2. **La articolul 11 alineatul (1), litera f) se abrogă.**

3. **Articolul 29 se abrogă.**

Art. II. — Persoanele fizice care doresc să desfășoare activități în sectorul gazelor naturale vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări respectarea acestora.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

București, 30 ianuarie 2019.

Nr. 8.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 168393